

Badar Shah, MB

3. april 2019

Sagsnr.
2019-0089684

Dokumentnr.
2019-0089684-1

Kære Badar Shah (Å)

Tak for din henvendelse d. 22. marts 2019, hvor du stiller følgende spørgsmål:

”Jeg vil gerne anmode om en uddybning af konto 5 / konto 6 problematikken.

Er det muligt at få forklaret de eksisterende rammer for efteruddannelse af medarbejdere - primært det økonomiske aspekt?

Er der udsigt til, at den bagvedliggende økonomiske konstruktion vedrørende kurser for medarbejdere kan ændres?”

Økonomiforvaltningens svar

Ad spørgsmål 1: Jeg vil gerne anmode om en uddybning af konto 5 / konto 6 problematikken.

Kernen i problematikken vedr. konto 5 og konto 6 er, hvilke udgifter, der konteres hhv. inden for servicerammen, og dermed er underlagt et loft, og udenfor servicerammen, og dermed *ikke* er underlagt et loft. Udgifter, der konteres inden for servicerammen, konkurrerer med udgifter til fx skoleområdet og ældreplejen, mens udgifter uden for serviceloftet ikke er underlagt et loft. Det giver en række udfordringer på beskæftigelsesområdet, fordi de indsatser, der typisk har de bedste beskæftigelseseffekter, ligger inden for servicerammen og derfor også er vanskeligere at prioritere.

Samtaler og virksomhedsrettede indsatser har generelt de bedste beskæftigelseseffekter, *jf. boks 1*. Kontakten mellem sagsbehandleren og borgeren er vigtig for at udrede borgerens situation og afgørende for at finde det rigtige aktive tilbud. De bedste indsatser har vist sig at være de tilbud, hvor borgerne kommer ud på rigtige arbejdspladser med kolleger og rigtige opgaver.

Udgifterne til disse indsatser er ikke i det nuværende system sidestillet med udgifter til andre og mindre effektfulde indsatser, som fx kurser

og tilbud i projekthuse, der oftest viser sig ikke at bringe borgerne tættere på arbejdsmarkedet.

De indsatser, der har mindre gode beskæftigelseseffekter favoriseres ved, at de finansieres udenfor serviceringen, mens de indsatser, der har de bedste beskæftigelseseffekter, finansieres inden for serviceringen, og dermed som tidligere nævnt skal konkurrere med andre serviceområder, *jf. tabel 1*.

Tabel 1. Oversigt over redskaber i beskæftigelsesindsatsen samt effekter og finansiering i forhold til serviceringen

	Beskæftigelses- effekter	Finansieres uden for serviceringen
Samtaler	Gode	Nej
Virksomhedsrettet indsats	Gode	Nej
Uddannelsesaktivering	Mindre gode	Ja
Øvrig vejledning og opkvalificering	Mindre gode	Ja
Mentorstøtte	Mindre gode	Ja

Kilde: bl.a. jobeffekter.dk

Boks 1. Viden om effekter af aktiv arbejdsmarkedspolitik

Kontakt med sagsbehandler

Der findes stærk evidens for, at samtaler har positive beskæftigelseseffekter. For arbejdsmarkedsparete ledige vurderes samtaler at være et af de mest effektive instrumenter i den aktive beskæftigelsespolitik. Samtidig er der indikation på, at en bedre normering, dvs. at færre ledige pr. sagsbehandler har positive effekter.

Virksomhedsrettede tilbud

Der er stærk evidens for, at det har positive effekter for stærke ledige at deltage i en indsats på en privat arbejdsplads, fx i løntilskud eller virksomhedspraktik. Omvendt er der evidens for, at støttet beskæftigelse på offentlige arbejdspladser har negative beskæftigelseseffekter for denne gruppe. For mere udsatte grupper er der dog indikation på, at alle typer af virksomhedsrettede indsatser har positive beskæftigelseseffekter.

Uddannelse, vejledning og opkvalificering

For uddannelsesaktivering og øvrig vejledning og opkvalificering er effekterne modstridende. Det vil sige, at der ikke er en klar overvægt af forskningen, der peger i enten positiv eller negativ retning. Det bemærkes, at uddannelse, vejledning og opkvalificering er en bred og sammensat kategori, der kan rumme meget forskellige typer af aktiviteter af varierende kvalitet og effekterne vil derfor også variere.

Kilde: Ekspertgruppen om udredning af den aktive beskæftigelsesindsats: "Veje til job", Michael Rosholm & Michael (2010): "Effekter af samtaler i den aktive arbejdsmarkedspolitik" samt jobeffekter.dk

Vejledning og opkvalificering, herunder uddannelse i regi af den aktive beskæftigelsesindsats, har ofte mindre gode beskæftigelses-effekter, mens der omvendt er positive effekter af at tage en uddannelse i det ordinære uddannelsessystem.

En uddannelse i det ordinære uddannelsessystem løfter tilknytningen til arbejdsmarkedet og giver højere løn set over livsforløbet. En uddannelse i det ordinære uddannelsessystem er således en vigtig prioritering i arbejdet med at investere i særligt udsatte unges fremtid. For at det skal lykkes at guides unge fra jobcentret og over i det ordinære uddannelsessystem er der behov for afklaring og vejledning i forhold til både relevans, retning og muligheder for uddannelse. Vejledning og afklaring kræver tid med en sagsbehandler, er ligeledes ressourcekrævende og konteres som service.

I det lys er det afgørende for en effektiv indsats, at incitamenterne understøtter både virksomhedsrettede indsatser og kontakten mellem borgere og sagsbehandlere. Konteringsreglerne som de ser ud i dag vanskeliggør denne prioritering.

Service- og aktiveringsudgifter

Generelt er kommunale serviceudgifter omfattet af servicerammen for at sikre styring med de samlede offentlige udgifter og det offentlige forbrug. Dette gælder dog ikke aktiveringsudgifter (indsatsmidler), hvor udgifterne er omfattet af budgetgarantien. Begrundelsen er bl.a., at udgifter afhænger af ledigheden og konjunkturerne.

En anden årsag er, at formålet med aktivering er at hjælpe ledige i arbejde, som således medfører en besparelse for de offentlige finanser. Det vil sige, at den aktive indsats ikke i klassisk forstand er en service, men derimod en investering ift. de offentlige finanser. På beskæftigelsesområdet er der således en u hensigtsmæssig skelnen mellem udgifter defineret som aktiveringsudgifter og andre tiltag, der bringer ledige i arbejde.

Da kontakten mellem sagsbehandlere og borgere konteres som service og dermed er underlagt servicerammen betyder det reelt, at kommunerne er nødsaget til at prioritere mellem fx skoler og ældrepleje og kontakt til mere udsatte borgere. Udsatte borgere risikerer ikke at få den afklaring, de har behov for, for at komme tættere på arbejdsmarkedet. Derudover realiseres gevinsten fra investeringerne, når borgerne kommer i job, via lavere ydelser, der ligger udenfor servicerammen. Det er således ikke muligt at prioritere de indsatser der virker bedst ud fra en investeringstankegang.

Ad spørgsmål 2: Er det muligt at få forklaret de eksisterende rammer for efteruddannelse af medarbejdere - primært det økonomiske aspekt?

Efteruddannelse af jobcentermedarbejdere er en serviceudgift og dermed underlagt servicerammen.

Ad spørgsmål 3: Er der udsigt til, at den bagvedliggende økonomiske konstruktion vedrørende kurser for medarbejdere kan ændres?

Det er ikke muligt for forvaltningen at vurdere sandsynligheden for ændringer ift., hvilke udgifter der fremadrettet er omfattet af servicerammen.